

การศึกษาการบริหารจัดการหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียน
อำเภอศรีสัชนาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2

A STUDY OF THE EARLY CHILDHOOD EDUCATION MANAGEMENT
B.E.2560 IN SCHOOL OF SISATCHANALAI DISTRICT UNDER
SUKHOTHAI PRIMARY EDUCATION SERVICE AREA OFFICE 2

¹ศุภลักษณ์ พิมพา และ ²ณิรดา เวชญาณลักษณ์

¹Supaluk Pimpa and ²Nirada Wechayaluck

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, ประเทศไทย

¹Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand

¹supaluk.pi@psru.ac.th, ²nirada.w@psru.ac.th

Received : December 3, 2023; **Revised :** March 2, 2024; **Accepted :** April 30, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการบริหารจัดการหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนอำเภอศรีสัชนาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 โดยขอบเขตด้านตัวแปร ได้แก่ การบริหารจัดการหลักสูตร 4 ด้าน คือ การวางแผนการใช้หลักสูตรปฐมวัยของสถานศึกษา การนำหลักสูตรปฐมวัยไปใช้ การนิเทศกำกับติดตามและประเมินผลหลักสูตรปฐมวัย และการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรปฐมวัย ประชากร ได้แก่ การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการบริหารจัดการหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนอำเภอศรีสัชนาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 โดยขอบเขตด้านตัวแปร ได้แก่ การบริหารจัดการหลักสูตร 4 ด้าน คือ การวางแผนการใช้หลักสูตรปฐมวัยของสถานศึกษา การนำหลักสูตรปฐมวัยไปใช้ การนิเทศกำกับติดตามและประเมินผลหลักสูตรปฐมวัย และการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรปฐมวัย ประชากร ได้แก่ โรงเรียนที่เปิดสอนระดับปฐมวัยที่ ในโรงเรียนอำเภอศรีสัชนาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 จำนวน 59 แห่ง กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 52 คน ครูผู้สอนระดับปฐมวัย จำนวน 52

¹ นักศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

² รองศาสตราจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

คน รวมทั้งหมด จำนวน 104 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.6-1.0 ค่าความเชื่อมั่น 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนอำเภอศรีสัชนาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการนิเทศกำกับติดตามและประเมินผลหลักสูตรปฐมวัย และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรปฐมวัย

คำสำคัญ : การบริหารจัดการ; หลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2560

Abstract

The aim of this research is to study the management of the early childhood curriculum in 2017 in Si Satchanalai District Schools. Under the jurisdiction of the Sukhothai Primary Educational Service Area Office, Area 2, the scope of variables includes 4 areas of curriculum management: planning the use of the educational institution's early childhood curriculum; Implementing the early childhood curriculum Supervision, monitoring and evaluation of the early childhood curriculum and improving and developing the early childhood curriculum. The population includes administrators and teachers in schools that offer early childhood education. in Si Satchanalai District School Under the Sukhothai Primary Educational Service Area Office, Area 2, there are 59 places. The group of informants consists of Educational institution administrators, 52 people, early childhood teachers, 52 people, a total of 104 people, by means of purposive selection. The tool used to collect this data was a 5 -level rating scale questionnaire. The consistency value was between 0.8-1.0 and the confidence value was 0.97 Statistics used in data analysis were mean and standard deviation. The research results found that Management of the early childhood curriculum 2017 in Si Satchanalai District Schools Under the jurisdiction of the Sukhothai Primary Educational Service Area Office, Area 2, the overall level is at a high level. The side with the highest average is Supervision, monitoring and evaluation of the early childhood curriculum and the side with the lowest average is Improving and developing the early childhood curriculum.

Keywords : A Study ; Early Childhood Education Management B.E.2560

บทนำ

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปีบริบูรณ์ อย่างเป็นองค์รวม บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย มุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างมีคุณภาพ และต่อเนื่อง ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีความสุขและเหมาะสมตามวัย มีทักษะชีวิตและ ปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และสำนึกความเป็นไทย โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก (หลักสูตรปฐมวัยแห่งชาติ, 2560 : 2-3)

การเตรียมเด็กตั้งแต่ปฐมวัยมีความสำคัญอย่างมากในการให้การอบรมสั่งสอน ให้ความรู้ และปลูกฝังความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจสังคมและสติปัญญาให้แก่เด็กๆ ตั้งแต่ยังเล็กในช่วงปฐมวัย คือในวัยแรกเกิดถึง 6 ขวบ ซึ่งถือว่าเป็นช่วงวัยเยาว์ของชีวิตที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากในวัยนี้เป็นช่วงที่สมองมีการเจริญเติบโตอย่างเต็มที่มีความสมบูรณ์ เป็นวัยที่มีพัฒนาการ ทุกด้าน เจริญเติบโตในอัตราที่สูงที่สุด โดยเฉพาะระบบประสาทและสมองซึ่งเจริญเติบโตได้ถึง ร้อยละ 80 ของผู้ใหญ่ ถือได้ว่าเป็นระยะที่เกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุดในชีวิต (พัชรภรณ์ ปัญญาภูมิไกร, 2551 : 2) ดังนั้นการวางรากฐานที่ดีให้กับเด็กปฐมวัยจึงเท่ากับเป็นการเตรียม และสร้างพลเมืองที่ดีมีคุณภาพให้กับ ประเทศชาตินั่นเอง อาจกล่าวได้ว่าจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัย ก็เพื่อสร้างเสริมพัฒนาการ ทุกด้านให้เจริญเติบโตถึงขีดสุดของศักยภาพ และเตรียมความพร้อมเพื่อการเรียนรู้และชีวิต โดยคุณสมบัติ ที่มุ่งสร้างเสริม คือ กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม คุณธรรม จริยธรรม วิถีชีวิตไทย สิ่งแวดล้อมและค่านิยมที่ถูกต้อง หากโรงเรียนมีการบริหารจัดการที่ดีมีวัฒนธรรม ที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองที่สามารถ เป็นแนวทางหลักให้ครู และบุคลากรในโรงเรียนยึดถือและปฏิบัติตามก็เชื่อได้ว่า โรงเรียนนั้น ๆ จะประสบความสำเร็จเป็นโรงเรียนยอดเยี่ยมของผู้ปกครองได้

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้มีการพัฒนาการศึกษาปฐมวัยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยได้แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เพื่อปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 เป็นหลักสูตรสถานศึกษาสถาบันพัฒนาเด็กปฐมวัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานตามจุดหมายหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ที่กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติในอนาคต การบริหารจัดการการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยในสถานศึกษาจึงเป็นเรื่องสำคัญมากที่ผู้บริหารต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและแนวทางการจัดการการศึกษาปฐมวัย (รายงานผลการประเมิน

พัฒนาการที่จบหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ปีการศึกษา 2563 : 1-2) มีการพบปัญหาเกี่ยวกับการประเมินพัฒนาการเด็กที่จบหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2560 บางด้านที่ยังมีค่าเฉลี่ยต่ำ การบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย จึงมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และพัฒนาการเด็กปฐมวัย

ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่เปิดสอนระดับปฐมวัย มีความสนใจศึกษาการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ที่ได้นำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีการดำเนินงานในโรงเรียนอำเภอศรีสังขาลย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริหารหลักสูตรปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพ เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพและเป็นประโยชน์สูงสุดแก่เด็กปฐมวัย ซึ่งจะเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร ครู และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กปฐมวัย ได้นำไปประยุกต์ใช้ต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาการบริหารจัดการหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนอำเภอศรีสังขาลย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชากร คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนที่เปิดสอนระดับปฐมวัย ในโรงเรียนอำเภอศรีสังขาลย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 จำนวน 59 แห่ง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2, 2566: ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนในอำเภอศรีสังขาลย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 จำนวน 52 แห่ง จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1986 อ้างอิงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 43) ได้กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 52 คน ครูผู้สอนระดับปฐมวัย จำนวน 52 คน รวมทั้งหมด จำนวน 104 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตของเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสังเคราะห์ แนวคิด และหลักการเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา นักวิจัยได้กล่าวถึงแนวคิด และหลักการหลายด้านประกอบไปด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรปฐมวัยสถานศึกษา 2) ด้านการนำ

หลักสูตรปวช.ไปใช้ 3) ด้านการนิเทศกำกับติดตาม และประเมินผลหลักสูตรปวช. 4) ด้านการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรปวช.

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรปวช. พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนอาเภอศรีสขาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การบริหารจัดการหลักสูตรปวช. พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียน อาเภอศรีสขาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทำการวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ

4.2 การบริหารหลักสูตรปวช. พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนอาเภอศรีสขาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 121) ดังนี้

ผลการวิจัย

การศึกษาการบริหารจัดการหลักสูตรปวช. พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียน อาเภอศรีสขาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 มุ่งศึกษาการบริหารจัดการหลักสูตรปวช. พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนอาเภอศรีสขาลัย โดยผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 52 คน และครูผู้สอนระดับปวช. จำนวน 52 คน รวมทั้งสิ้น 104 คน ได้แบบสอบถามคืนจำนวน 98 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.24 นำมาวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย

1. การบริหารจัดการหลักสูตรปวช. พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียน อาเภอศรีสขาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2

ตารางที่ 1 แสดงผลการบริหารจัดการหลักสูตรปวช. พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนอาเภอศรีสขาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 ในภาพรวม

ด้าน	การบริหารจัดการหลักสูตรปวช. พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียน อาเภอศรีสขาลัย	n=98		ระดับ	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรปวช.ขอสถานศึกษา	4.45	.51	มาก	3
2	ด้านการนำหลักสูตรปวช.ไปใช้	4.46	.49	มาก	2
3	ด้านการนิเทศกำกับติดตามและประเมินผลหลักสูตรปวช.	4.48	.48	มาก	1
4	ด้านการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรปวช.	4.40	.54	มาก	4
ค่าเฉลี่ยรวม		4.45	.46	มาก	

จากตาราง 1 พบว่า การบริหารจัดการหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนอำเภอสรีสาชนาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D.= .46) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การนิเทศกำกับติดตามและประเมินผลหลักสูตรปฐมวัย ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = .48) รองลงมาคือ การนำหลักสูตรปฐมวัยไปใช้ ($\bar{X} = 4.46$, S.D.= .49) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรปฐมวัย ($\bar{X} = 4.40$, S.D.= .54)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนอำเภอสรีสาชนาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายดังนี้

1. ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรปฐมวัยของสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากสถานศึกษามีการวางแผนในการจัดสรรงบประมาณ อาคารสถานที่และสื่อแหล่งเรียนรู้ที่มีความปลอดภัยต่อเด็กปฐมวัย มีการเตรียมความพร้อมการใช้หลักสูตร สถานศึกษาจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายโดยเน้นเด็กเป็นสำคัญ สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กและคำนึงถึงความแตกต่างทางภาษา ศาสนาและชาติพันธุ์ของเด็ก สอดคล้องกับผลการวิจัย ยุทธศักดิ์ ภูผารักษ์ (2565 : 98) ได้ทำการวิจัย เรื่องการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีการเตรียมการหรือ วางแผนในการจัดสรรงบประมาณ อาคารสถานที่มีวัสดุ อุปกรณ์ บุคลากร การจัดหาหรือ เลือกใช้และพัฒนาสื่ออย่างเพียงพอ มีการจัดการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียนเป็นรายบุคคล สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริม เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

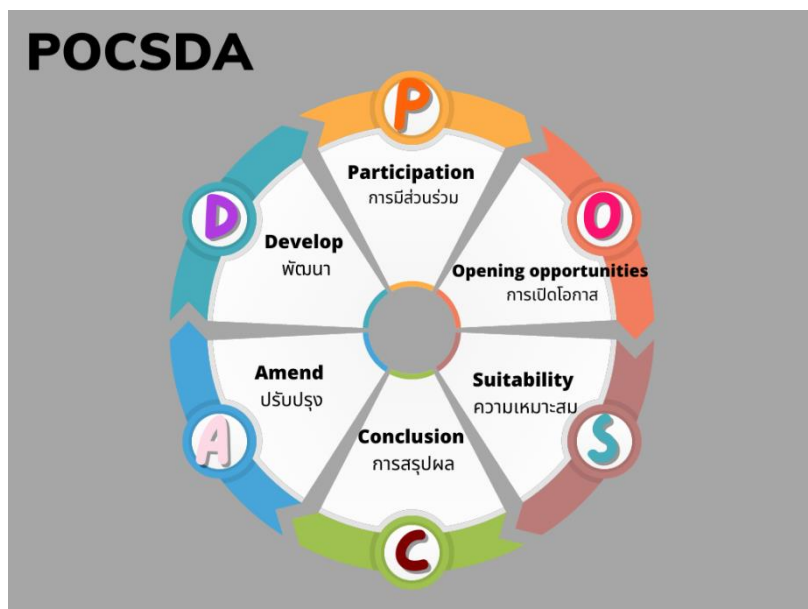
2. การนำหลักสูตรปฐมวัยไปใช้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาจัดทำหลักสูตรปฐมวัย ที่มุ่งเน้นให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการที่เต็มวัยทุกด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา จัดทำแผนการจัดประสบการณ์ ที่สอดคล้องกับพัฒนาการเด็ก รายบุคคลและของกลุ่มได้ สถานศึกษาจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กแบบรายบุคคลและรายกลุ่มได้อย่างเหมาะสมตามหลักสูตรปฐมวัย สถานศึกษานำหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ไปปฏิบัติจริงกับเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับผลการวิจัย ขวัญหญิง ศรีบ้านคลอง (2565 : 73) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า ครูมีการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานของเด็ก บริบท ของชุมชน และเป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครองทำให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ ส่งเสริมพัฒนาการเด็กทั้ง 4 ด้านได้อย่างเหมาะสมตามวัย และมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับยศสวดี กริ่งไกร (2558 : 99) ได้ทำการศึกษาการบริหารงานวิชาการ

ของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการดำเนินงานบริหารงานวิชาการด้านการบริหารหลักสูตรและการนำหลักสูตร ไปใช้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. การนิเทศกำกับติดตามและประเมินผลหลักสูตรปฐมวัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาใช้เครื่องมือวัดผลและประเมินผลที่หลากหลายสอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัยมีการชี้แจงให้ผู้เกี่ยวข้องทราบผลการนิเทศติดตามและประเมินผลทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ ผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการประเมินผลหลักสูตรปฐมวัย สอดคล้องกับผลการวิจัย อลิษา สืบสิงห์ (2558 : 366) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การวางแผนการนิเทศกำกับติดตามการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ดำเนินการนิเทศกำกับติดตามการบริหารหลักสูตร นำผลการนิเทศไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและประเมินผลการนิเทศ กำกับ ติดตามการบริหารหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกรมวิชาการ (2545 : 25-27) ที่กล่าวไว้ว่าขั้นตอนการนิเทศ กำกับ ติดตามประเมินผลการบริหารหลักสูตรว่าเป็นการดำเนินงานของสถานศึกษาในเรื่องของการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลการบริหารหลักสูตร และงานวิชาการในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาทั้งนี้อาจเป็นเพราะเป็นขั้นตอนที่จะต้องรวบรวม วิเคราะห์ สรุปและรายงานผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

4. การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรปฐมวัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาได้ให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ร่วมกันพัฒนาหลักสูตรปฐมวัย นำข้อมูลและปัญหาการจัดการศึกษาตามหลักสูตรปฐมวัยพุทธศักราช 2560 กลับมาเพื่อปรับปรุงและพัฒนา ที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2555) กล่าวว่า การปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา อย่างสม่ำเสมอเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากบริบทที่แวดล้อมสถานศึกษามีความเปลี่ยนแปลง อย่างต่อเนื่องทุกด้าน การพัฒนาหลักสูตรแต่ละครั้งจะมีระยะเวลาห่างกันนานเท่าใด ขึ้นอยู่กับความหนักเบาของผลกระทบ ลักษณะความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ภาวะเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี ตลอดจนความต้องการของสังคมและชุมชน แต่โดยทั่วไปหลักสูตรควร ได้รับการพัฒนาภายในระยะเวลา 5 ปี หลังจากมีการใช้หลักสูตร เมื่อมีการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร ก็จะต้องปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนของตน เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทธรา ใจวอมราภรณ์ (2557) ศึกษาเรื่องการบริหารหลักสูตร พบว่า ผู้บริหารและผู้มีส่วน เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตร กำกับ ติดตาม และนิเทศการใช้หลักสูตรและมีการประเมิน การใช้หลักสูตรอยู่ในระดับมาก โดยนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ทุกปีการศึกษา

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- ไกรสร ปทุมไพโรจน์. (2565). *การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ขวัญหญิง ศรีบ้านคลอง. (2565). *การศึกษาการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิษณุโลก*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ธีรภรณ์ รักดี. (2560). *การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย*. คณะครุศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 7 กรกฎาคม 2566).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปุนทริก พรชนะวัฒนา. (2556). *การบริหารหลักสูตรปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพะเยา*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ประเวศ เวชชะ. (2561). *การบริหารหลักสูตร การสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). เชียงราย. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

- พัชรารณณ์ ปัญญาภูมิไกร. (2551). *เติมเต็มครูปฐมวัย...ด้วยหัวใจ BBL*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้.
- รัฐกุล. (2564). การจัดทำองค์ประกอบหลักสูตรปฐมวัย ปี 2560 Part 2. เข้าถึงได้จาก : <https://www.bloggang.com>. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 7 กรกฎาคม 2566).
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2555). *การบริหารและพัฒนาหลักสูตร*. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ภัทรา ไ้วอมราภรณ์. (2557). *การศึกษากาการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนที่ได้รับรางวัลพระราชทาน*. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา. 10(3), 614-626.
- ยุทธศักดิ์ ภูผอารักษ์. (2565). *การบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ พุทธศักราช 2562 ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง กรุงเทพมหานคร*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ยศสวดี กริ่งไกร. (2558). *การศึกษากาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2. ข้อมูลสารสนเทศ (BIG DATA). เข้าถึงได้จาก <http://sukhothai2.go.th/2020/>. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 3 กุมภาพันธ์ 2566)
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ : สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2563). *รายงานผลการประเมินพัฒนาการนักเรียนที่จบหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ปีการศึกษา 2563*. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- อลิษา สืบสิงห์. (2558). *การศึกษากาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1*. วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, (10)3, 361-369.

